

Vårsåg

**Enno ein gong fekk eg vetren å sjå for vårsol å røma,
Heggen og tre som det blommar er på eg atter såg blørna.
Enno ein gong fekk eg isen å sjå fra landet å fljota,
snøen å bråna og fossan i år - å fyssa og trjota.**

I år overrasket våren oss allerede i fastetida. Da var det herlig fossebrus og livlige bekkeklukk i ås og li, snøen bråna og vårlige vindkast drev isen utover så Krøderfjorden lå og glitra i februarsola. Men snø kom det igjen og reddet både vinterferie og påskens måneskinnsturer. For påskemåne må det jo bli. Det ble bestemt på kirkemøte i Nikaia år 325 *at den første søndag etter første fullmåne etter vårjevndøgn skal være påskedag*. Den tradisjon har sannelig vært slitesterk. De 40 dager mellom påske og Kristi Himmelfartsdag er blitt kalt «gledens tid» etter Jesu oppstandelse. Og det er jo fagre stunder når lysegrønne mai åpner sommerfesten med alle helligdagene.

Men det er ikke bare vi mennesker som er fylt med glede, her i Norden faller jo disse gladdagene sammen med årstida da all naturen våkner til nytt liv. Og det er såtid. Frø skal i jorda, med velsignelse og ønske om godt år for grøden. Slik har det alltid vært. Jeg husker bestefar kalte det «gångdag» når vi gikk rundt jordet og «såg etter», og han gikk og mulla liksom for seg sjøl, med luva i hånda-.

«Gangdag» nevnes i leksikon som *«Dag da man gikk i prosesjon på markene med kors og relikvier, mens prestene nedbad Guds velsignelse over grøden og stenket vievann. De 3 dager, før Kristi Himmelfartsdag var gangdager.*

Det stemmer vel med Rogate som nå gjenopptas. Fra leksikon: *«Rogate (lat.bed.) navn på femte søndag etter påske fordi den innleder de tre rogasjons dager (bededager) da man i middelalderen gikk i prosesjon med kors og kirkefaner over markene.*

I år høver det seg slik at Rogate faller på søndag 17. mai, altså 5. søndag etter påske. Det må da bli litt av en høytidsdag. Ja, for det er alltid høytidsstemning over nasjonaldagen vår når bjørka er pynta med friskt bjørkelauv, og benkene fylt med norske flagg i glade barnehender. Da gripes en av takknemlighet for friheten. Frihet til å synge høgt våre kjære fedrelandssalmer, og vandre ut på kirkebakken til prestens velsignelse av den spirende jord og alt ærlig arbeid. I et fritt Norge. Det har jo også noe med frihet å gjøre, det at vi kan feire våre kristne høytider.

Pinsen regnes som vår egentlige vårfest. Konfirmasjon blir jo også feiret ved pinseleite nå. Tidligere var denne høytideligheten seinhøstes. De unge konfirmantene skulle da være svartkledde, guttene i «voksen dress», jentene med svart kjole og hårsløyfe, fletteband. Det var liksom noe vemodig, og kanskje mer alvor ved det den gang.

Konfirmasjon føyer seg nå inn i pinsens lyse helligdagsstemning. og blir ofte kalt «vårens vakreste eventyr». Ja visst er det vakkert, og mange tanker og ønsker omgir nok den kjekke ungdomsflokken som i sine hvite kapper kneler rundt alteret.

Lykke til!

Glad sommer!
Ingeborg Sørum